

Je možné poznať BOHA?

V článku 230 Katechizmu Katolíckej cirkvi sa píše: „*Hoci sa Boh zjavuje, zostáva nevýslovným tajomstvom: Keby si (ho) pochopil, nebol by Bohom.*“

Je to pravda? Je Boh naozaj „nevýslovným tajomstvom“, teda niekým nepoznateľným? Podívajme sa, čo o tom hovorí Boh vo svojom Slove:

Boh sa nezatajuje (nechce zostať „nevýslovným tajomstvom“); naopak, chce, aby Ho poznali všetci ľudia (pozri *Jeremiáš 31,34*). A Ježiš dokonca povedal, že *poznatie jediného pravého Boha a jeho (t.j. Ježiša Krista) je podmienkou večného života.*¹

Samozrejme, nikdy nebudeme o Bohu vedieť všetko. Je to pochopiteľné, veď Jeho myslenie a Jeho cesty sú neporovnateľne vyššie než naše (pozri *Kazateľ 3,11; Izaiáš 55,8-9*).

Náš nebeský Otec nám dal možnosť nájsť poklad nevyčísliteľnej hodnoty a vrúčne si želá, aby sme ho našli. Tento poklad nám neprinesie hmotné bohatstvo, ale niečo, čo sa nedá získať ani za všetky peniaze sveta – vnútorný pokoj, spokojnosť a naplnenie tohto života, a napokon večný život. Čo je tým pokladom? Kráľ Šalamún o tom píše v knihe *Prísloví 2,1-6*.² A čo získať, ak tento poklad nájdete? Napríklad:

Pravdivé odpovede na životne dôležité otázky: Prečo sme tu? (1. Mojžišova 1,26-28; Žalm 115,15-18) Čo sa s nami stane, keď zomrieme? (Žalm 146,3-4) Je potrebné (aj pre tých, ktorí sú v nemilosti) poznať Božie meno? (Žalm 83,17-19).

Návod na život. Mnohí ľudia nevedia žiť – úplne „spackajú“ svoj život; ale aj tí, čo sa vcelku „dokážu v živote orientovať“, občas narazia na problémy, v ktorých potrebujú usmernenie alebo radu. Biblia je plná takých usmernení a rád – jednak explicitných (jednoznačných príkazov alebo zákazov), jednak implicitných (sú tu napríklad biblické príbehy, v ktorých niektoré osoby konajú správne, iné nesprávne, pričom sú tu opísané aj následky ich konania). Tieto „návody na život“ nájdeme v celej Biblii, ale na niektorých miestach sú zhrnuté alebo zovšeobecnené – ide najmä o zásady vzťahu k iným ľuďom a k Bohu (pozri napríklad *Božie prikázania v 2. Mojžišovej 20,1-7* a v *5. Mojžišovej 5,1-21* alebo Ježišovu tzv. „*kázeň na vrchu*“, zaznamenanú v *evanjéliu podľa Matúša v kapitolách 5. – 7.* Okrem týchto *jednoznačných a závažných príkazov a zákazov* (ktoré pochádzajú priamo od Boha alebo od Jeho Syna Ježiša Krista) však v Biblii nájdeme aj mnohé iné *múdre rady do života* (pochádzajúce od významných ľudí – prorokov, apoštolov, najmä od apoštola

¹ „...**večný život** spočíva v tom, **aby poznali Teba – jediného pravého Boha**, ako i toho, ktorého si poslal – **Ježiša Krista.**“ (*Ján 17,3*. Ekumen. preklad).

² 1. Syn môj, ak prijmeš moje slová, a ak si vezmeš k srdcu moje rady, 2. ak nastaviš svoje uši, aby počúvali múdrosť, a ak otvoriš svoje srdce rozumnosti, 3. **ak sa budeš snažiť byť rozumným a budeš veľmi chcieť získať poznanie**, 4. ak budeš túžiť po múdrosti ako po striebre a hľadať ju ako **skrytý poklad**, 5. potom **poznáš Boha** a pochopíš, čo je to bázeň pred Hospodinom. 6. Veď je to práve **Hospodin, kto dáva múdrosť**; od Neho pochádza pravé poznanie i rozumnosť. (*Príslovia 2,1-6*. Volný preklad)

Pavla). Napr. ako si môžeme udržať šťastné a trvanlivé manželstvo (*Efezským 5,28-29. 33*); ako máme vychovávať svoje deti, aby z nich vyrástli zodpovední dospelí (*Efezským 6,4*) atď.

Poznanie Božej podstaty a osobnosti. Biblia je hlavným zdrojom presných informácií o Bohu. Odpovedá na takéto otázky: Akej podstaty je Boh? (*Ján 1,18; 4,24*). Zaujíma sa o nás? (*1.Petra 5,6-7*). Aké vlastnosti (atribúty) sú pre Neho charakteristické? (*2.Mojžišova 34,6-7; 1.Jána 4,8*). Pravdaže, mnoho sa o Bohu (o Jeho charaktere, múdrosti a moci) môžeme dozvedieť aj z opisov Jeho konania v historických biblických príbehoch (v živote národov i jednotlivcov).³

Odpovede na všetky uvedené otázky (a na mnohé iné) nám pomáhajú na ceste k poznaniu Boha. A pravé poznanie Boha je naozajstný duchovný poklad. Ako postupovať v hľadaní tohto pokladu? O tom hovorí *4. a 5. verš 2. kapitoly Prísloví*, kde Šalamún prirovnáva toto poznanie ku skrytému pokladu. Uvažujte: môžeme čakať, že skrytý poklad sám vyskočí z miesta, kde je ukrytý, priamo do našich rúk? Celkom iste nie. Aby sme takýto poklad našli, musíme vynaložiť určité úsilie. Takto je to aj s poznaním Boha. Tento poklad je ukrytý v Biblii. Ak ho chceme nájsť, musíme vynaložiť úsilie – študovať Bibliu.

Aj Šalamún vysvetľuje, čo máme robiť, aby sme správne poznali Boha. Výrazy ako „*ak prijmeš moje slová*“ a „*ak otvoríš svoje srdce*“ ukazujú, že musíme mať otvorenú, vnímajúcu myseľ (*1. a 2. verš*). Slová „*snažiť sa*“, „*chcieť*“, „*túžiť*“ a „*hľadať*“ ukazujú, že je treba vyvinúť úsilie a prejavíť iniciatívu. (*3. a 4. verš*). Teda ak chceme tento poklad nájsť, musíme usilovne a s úprimným srdcom študovať a rešpektovať Bibliu. (*Lukáš 8,15*).

Ak prejavíme úprimnú snahu a iniciatívu, o ostatné sa už postará Hospodin (Boží Duch). „*Hospodin dáva múdrosť*“, čítame v *6. verši*. Iba s pomocou Božieho Ducha môžeme úplne pochopiť pravdy, ktoré sa nachádzajú v Biblii. (*Ján 6,44; Skutky ap. 16,14*).

Môžete si však byť istí, že ak budete úprimne študovať Božie slovo, poznáte Boha – nájdete poklad, ktorý obohatí váš život viac, než si viete predstaviť (*Príslovia 2,10-21*).

Príroda – dôkaz Božej existencie, múdrosti a moci

„Mohla by byť pre ľudstvo počas celých jeho dejín nejaká dôležitejšia otázka než tá, či existuje Boh?“ opýtal sa genetik Francis S. Collins. Poukázal tým na niečo veľmi dôležité. Ak neexistuje Boh, potom neexistuje žiadne iné bytie okrem súčasného, ale ani žiadna vyššia autorita v morálnych otázkach.

³ Božiu múdrosť a moc však môžeme poznávať nielen z Božieho slova – hoci Biblia je hlavným zdrojom poznania Boha –, ale aj z iných **Jeho zjavení** („prezentácií“), napr. z Jeho *stvorenia* (tomu sa budeme venovať v nasledujúcom článku, nazvanom *Príroda – dôkaz Božej existencie, múdrosti a moci*), ďalej z konania a slov Jeho Syna Ježiša Krista, a napokon tí, čo majú úzky vzťah k Bohu, ho môžu poznávať aj z Jeho konania (z pôsobenia Božieho Ducha) priamo vo svojich životoch.

Sú ľudia, ktorí pochybujú o existencii Boha, lebo v neho neveria niektorí vedci. No ako uvidíme v nasledujúcom článku, populárne názory môžu byť niekedy úplne nesprávne.

Veľakrát sa stáva, že v spleti rozporuplných teórií a filozofií ľudia prestanú hľadať pravdu o tom, či Boh existuje. Čo však môže mať väčšiu hodnotu a ďalekosiahlejší význam než to, keď nájdeme spoľahlivú odpoveď na túto základnú otázku? Pravdaže, nikto z nás Boha nevidel, ani sme neboli pri tom, keď sa objavil vesmír a život v ňom. Preto či už uznávame existenciu Boha, alebo nie, otázke viery sa nevyhneme. Ale na čom má byť viera založená?

Viera musí byť založená na dôkazoch

Viera aspoň do určitej miery ovplyvňuje život každého z nás – inak povedané: každý človek v niečo verí. Napríklad očakávame (veríme), že v zamestnaní dostaneme za svoju prácu zaplatené; dúfame (veríme), že semienka, ktoré zasadíme, vyklíčia; dôverujeme (veríme) svojim priateľom; plne sa spoliehame na zákony (veríme, že platia a budú platiť), ktorými sa riadi vesmír. Takáto viera nie je slepá, lebo je založená na dôkazoch. A podobne je na dôkazoch založená aj viera v Božiu existenciu.

V Biblii (v liste Židom 11,1) čítame: „Viera je základom toho, v čo dúfame, a dôkazom toho, čo nevidíme.“ (Alebo, ako je to v preklade M. Pavlíka: „Viera je... presvedčenie o skutočnostiach, ktoré sa nevidia.“).

Priblížme si to takto: Predstavte si, že sa prechádzate po pláži a zrazu zácítite záchvevy pôdy. Potom zbadáte, že voda rýchlo ustupuje do mora. Uvedomíte si, že je to varovný signál pred cunami. Záchvevy pôdy a ustupujúca voda sú „zrejým dôkazom“ skutočnosti, ktorú zatiaľ nevidno: blížiacich sa vln. Vaša viera, opierajúca sa o fakty, vás podnieti utiecť na nejaké bezpečné vyvýšené miesto.

Aj viera v Boha sa musí opierať o fakty – o spoľahlivé dôkazy. Iba tak sa bude môcť Boh pre vás stať „skutočnosťou, ktorú nevidno“.

Musíte byť vedcom, aby ste dokázali takéto dôkazy preskúmať a posúdiť? Nositeľ Nobelovej ceny Vladimír Prelog uznal, že ani „tí, ktorí dostali Nobelovu cenu, nie sú v otázkach týkajúcich sa Boha, náboženstva a posmrtného života o nič múdrejší (a preto ani kompetentnejší vynášať spoľahlivé závery – dodávam ja) ako ostatní ľudia“.

Čestnosť a túžba spoznať pravdu by vás mala podnietiť, aby ste bez predsudkov preskúmali dôkazy, a potom sa na základe nich rozhodli. Aké dôkazy máte k dispozícii?

Predstavte si napríklad, že sa prechádzate po pláži odľahlého neobývaného ostrova. Zrazu si všimnete, že na jednom vyhladenom kameni je vyrytý nápis „John + Mary 1875“. Povedali by ste si, že keďže tento ostrov je izolovaný a neobývaný, nápis určite vznikol pôsobením vetra a vody? Samozrejme, že by to bol nezmysel! Vy však iste správne usúdite, že ho niekto vyryl. Prečo? Po prvé preto, že postupnosť známych písmen a číslic, hoci aj v inom jazyku, nikdy nevzniká vplyvom prírodných síl.

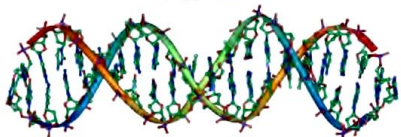

Po druhé, nápis obsahuje zmysluplnú *informáciu*, čo svedčí o inteligentnom autorovi. Dokonca si o ňom môžete utvoriť istú predstavu: pravdepodobne miloval istú ženu „Mary“, bol na tomto ostrove v roku 1875 a bol to asi remeselník – kamenár (pretože kameň je opracovaný a písmo je vyryté odborne). To prvé (že ide o inteligentného autora) – to je istota; to ostatné – aký bol autor (jeho vlastnosti) a aký bol jeho zámer (napr. vzťah k Mary) sú síce iba „indície“, ale veľmi silné.

S *informáciami* sa stretávame každý deň, a majú rozličnú podobu; napríklad Braillovo písmo, písmená abecedy, grafy, notový záznam, hovorené slovo, posunky, rádiové signály a počítačové programy, ktoré využívajú binárny kód pozostávajúci z jednotiek a núl. Médium, ktoré nám tieto informácie sprostredkúva, môže byť čokoľvek od svetelných vln cez rádiové vlny po papier a atrament. Všetci ľudia vždy prisudzujú *zmysluplné informácie inteligentnej mysli*. Výnimkou sú niektorí ľudia, ktorí z tohto všeobecného (logického) pravidla vynímajú informáciu v živej bunke. Tie sa podľa evolucionistov objavili náhodou, alebo sa nejako napísali sami. Ale je to pravda? Pozrime sa, čo hovoria fakty.

Môžu sa zložité informácie napísať sami?

V jadre takmer každej živej bunky vášho tela je bezpečne uložený obdivuhodný kód. Prenáša ho deoxyribonukleová kyselina, skráteno DNK (často sa používa angl. skratka DNA),⁴ molekula pozostávajúca z dvoch vláken, ktorá vyzera ako rebrík skrútený tak, že pripomína točité schody. DNK je ako návod alebo program, ktorý riadi tvorbu, rast, údržbu a rozmnožovanie všetkých tých miliárd buniek vášho tela. Základné jednotky, z ktorých sa DNK skladá, sa volajú nukleotidy.

Malý úsek molekuly DNK

Označujú sa A, C, G a T, podľa toho, ktorú chemickú bázu obsahujú.⁵ Tieto štyri písmená sa dajú podobne ako písmená abecedy mnohými spôsobmi skombinovať do „viet“, čiže pokynov, ktoré riadia všetky procesy v bunke, vrátane replikácie.

Celý balík informácií uložených v DNK sa volá genóm. Niektoré úseky písmen vo vašej DNK sú jedinečné, lebo DNK obsahuje aj informácie o vašich zdedených znakoch, ako je farba očí a pokožky, tvar nosa a podobne. Váš genóm by sa dal zjednodušene pripodobniť k obrovskej knižnici návodov na každú časť vášho tela, pričom výsledným produktom ste vy sám.

Áká rozsiahla je táto „knižnica“? Obsahuje približne tri miliardy „písmen“, teda nukleotidov (báz). Ako vyplýva z niektorých výpočtov, keby sa dali tieto písmená na papier, vzniklo by 200 kníh veľkosti tisícstranového telefónneho zoznamu (*Human Genome Project*).

⁴ KYSELINA je po anglicky ACID, preto v angl. skratke je **A = DNA** (na rozdiel od slovenskej a českej, kde má byť **K = DNK**). Ja sa tu držím našej, slovenskej terminológie.

⁵ Každý nukleotid obsahuje jednu zo štyroch chemických báz: A – adenín, C – cytozín, G – guanín a T – tymín.

Tieto skutočnosti sú v súlade s modlitbou napísanou približne pred tritisíc rokmi. Nachádza sa v biblickej knihe Žalmov a obsahuje tieto slová: „Tvoje oči ma videli, keď som bol v zárodku, všetko to bolo *napísané* do Tvojej knihy...“ (Žalm 139,16). Samozrejme, pisateľ tejto modlitby nepísal vedecký článok, no jednoduchými slovami s úžasnou presnosťou vystihol Božiu ohromnú múdrosť a moc. Aký je to rozdiel oproti starovekým náboženským spisom, ktoré sú plné mýtov a povier!

Kto vytvoril túto „knižnicu“?

Keď nájdeme na balvane vyryté „John + Mary 1875“, logicky usúdime, že za tým stála inteligentná myseľ.⁶ Nemajú potom inteligentného autora aj omnoho zložitejšie a zmysluplnejšie informácie v DNK? Bez ohľadu na to, kde informáciu nájdeme, alebo na čom je napísaná, stále je to informácia. Donald E. Johnson, expert v oblasti informačných technológií a počítačov, povedal, že zákony chémie a fyziky nedokážu vytvoriť zložité informácie či systémy, ktoré by tieto informácie spracovali. Okrem toho je logické, že čím je súbor informácií zložitejší, tým inteligentnejší musel byť jeho pôvodca. Napísať „John + Mary 1875“ dokáže hocikto, kto je gramotný (aj keď forma nápisu niečo hovorí o jeho pôvodcovi – v našom prípade odôvodnene predpokladáme, že autor nápisu okrem gramotnosti mal aj iné vedomosti a zručnosť). Ale kód života je taký zložitý a dômyselný, že vieme (je to viac než indícia!), že ho môže napísať iba nadľudská myseľ. Navyše, ako sa píše v časopise *Nature*, „zložitost' biológie akoby rádo vo narastá“ s každým novým objavom.

AKÁ DLHÁ JE VAŠA DNK?

Rozvinutá DNK z jednej bunky tela meria asi dva metre. Keby ste vybrali DNK zo všetkých biliónov buniek vášho tela a pospájali ich jednu za druhou, vytvorili by ste niť, ktorá by podľa niektorých odhadov bola približne taká dlhá ako 1340-násobok vzdialenosti medzi Zemou a Slnkom. Prekonať túto vzdialenosť rýchlosťou svetla by trvalo asi 185 hodín.

Pripisovať zložitú zbierku informácií obsiahnutú v DNK chaotickým, neriadnym procesom sa prieči zdravému rozumu a je v rozpore s tým, čo môžeme pozorovať. Takéto presvedčenie je skrátka už za hranicou nielen toho, čo sa dá nazvať vierou, ale aj s empiriou, vedeckými faktami a zdravým rozumom.

Pripisovať zložitú zbierku informácií obsiahnutú v DNK chaotickým, neriadnym procesom sa prieči zdravému rozumu a je v rozpore s tým, čo môžeme pozorovať. Takéto presvedčenie je skrátka už za hranicou nielen toho, čo sa dá nazvať vierou, ale aj s empiriou, vedeckými faktami a zdravým rozumom.

Evolucionisti v snahe postaviť Boha „mimo hry“, vyvodili často závery, ktoré sa neskôr ukázali ako úplne nesprávne. Ako príklad uveďme názor, že zhruba 98 percent nášho genómu je tzv. „odpad“ – akási zbierka návodov, obsahujúca miliardy nepoužiteľných slov.

Je to naozaj len „odpad“?

Biológovia si dlho mysleli, že DNK obsahuje iba návod na tvorbu bielkovín, a nič viac. No časom sa prišlo na to, že iba dve percentá genómu obsahujú

⁶ Tomuto faktu sa odborne hovorí „Inteligentný dizajn“ (angl. Intelligent Design) – v zmysle „projekt vytvorený inteligenciou“ alebo „zámer inteligencie“. Myslí sa tým to, že charakter niektorých systémov (či už napr. strojov alebo iných „výtvorov“ človeka, ale aj zložitých systémov, ktoré nie sú dielom človeka, napr. vesmír a mnohé systémy na našej Zemi, v prírode, predovšetkým živé) je taký komplikovaný, sofistikovaný a obsahuje toľko informácií, že je úplne zjavné, že na vznik týchto systémov nestačila prítomnosť *hmoty* a *energie*, ale že tu boli potrebné aj *informácie*; teda, že tieto systémy museli byť zostrojené *podľa plánu, projektu*, ktorý musel vytvoriť niekto *inteligentný*.

kód pre bielkoviny. Ale načo je potrebných zvyšných 98 percent? Táto tajomná časť DNK bola „okamžite označená za odpad evolúcie,“ poznamenal John S. Mattick, profesor molekulárnej biológie na Queenslandskej univerzite v austrálskom Brisbane.

Zavedenie pojmu „odpadová DNK“ sa pripisuje evolucionistovi Susumu Ohnovi. Tento vedec v dokumente *Množstvo DNA „odpadu“ v našom genóme* napísal, že zvyšná DNK „je pozostatkom neúspešných experimentov prírody. Zem je posiatá fosílnymi pozostatkami vyhynutých druhov. Mali by sme sa preto čudovať, že aj náš genóm je plný pozostatkov odumretých génov?“

Ako myšlienka „odpadovej“ DNA ovplyvnila štúdium genetiky? Molekulárny biológ Wojciech Makalowski hovorí, že takéto uvažovanie „odradilo väčšinu uznávaných vedcov od štúdia (odpadových) častí reťazca DNK, ktoré údajne neobsahujú zakódované informácie“; pravdaže, s výnimkou malého počtu vedcov, ktorí „sa aj napriek riziku, že budú zosmiešňovaní, venujú skúmaniu aj týchto nepopulárnych oblastí. A vďaka nim sa pohľad na odpadovú DNK od začiatku 90. rokov 20. stor. postupne menil.“ Uviedol, že dnes sa biológovia vo všeobecnosti pozerajú na časť genómu, ktorú kedysi nazvali „**odpad**“, ako na „genómový **poklad**“.

Podľa Mattickovho názoru je teória o odpadovej DNK klasickým príkladom vedeckej tradície „vyhýbania sa objektívnej analýze faktov“. „V tomto prípade sa neschopnosť plne si uvedomiť dôsledky,“ hovorí, „pravdepodobne zapíše do dejín ako jeden z najväčších omylov v histórii molekulárnej biológie.“ Malo by byť jasné a samozrejmé (ale, žiaľ, nie je!), že pravda vo vedeckých otázkach sa musí stanoviť na základe dôkazov, nie na základe rozšíreného trendu (akejsi „vedeckej tradície“).

Čo teda odhalili nedávne objavy o úlohe „odpadovej“ DNK?

Úloha „odpadu“

V továrňach (napr. na výrobu áut) sa používajú stroje na zhotovenie jednotlivých súčiastok. Tieto súčiastky by sme mohli prirovnať k proteínom v bunke. Továrňu však potrebuje aj stroje, ktoré jednotlivé časti krok za krokom skladajú, a systémy, ktoré celú montážnu linku riadia alebo optimalizujú. Rovnako to funguje aj v bunke. Podľa odborníkov práve pri týchto činnostiach prichádza na rad tzv. „odpadová“ DNK. Väčšina z nej obsahuje návod na skupinu zložitých molekúl zvaných regulačná RNK (ribonukleová kyselina), ktorá zohráva kľúčovú úlohu vo vývoji, dozrievaní a fungovaní bunky.⁷ „Už len samotná existencia týchto nezvyčajných regulátorov,“ hovorí matematik a biológ Joshua Plotkin v časopise *Nature*, „svedčí o tom, že naše pochopenie najzákladnejších vecí... je neuveriteľne naivné.“

Výkonná továrňu potrebuje výkonné komunikačné systémy. To isté platí o bunke. Tony Pawson, ktorý je odborníkom v oblasti biológie bunky na To-

⁷ Z posledných výskumov vyplýva, že dlhé nekódujúce molekuly RNK sú pomerne zložité a v skutočnosti sú nevyhnutné pre normálny vývoj. Podľa výskumníkov chyby v činnosti dlhej nekódujúcej RNK majú vzťah k mnohým chorobám, napríklad k rôznym druhom nádorov, k psoriáze, a dokonca k Alzheimerovej chorobe. Teda to, čo bolo označené za „odpad“, môže zohrať podstatnú úlohu pri diagnostikovaní a liečbe rôznych chorôb!

rontskej univerzite v Ontáriu, vysvetľuje: „Proces prenosu signálov v bunkách je riadený informačnými sieťami, nielen jednoduchými samostatnými komunikačnými linkami“, ukazuje sa teda, že tento proces je „neporovnateľne zložitejší“, než sa kedysi myslelo. Ako sa vyjadril jeden genetik z Princetonskej univerzity, „veľká časť mechanizmov a zákonov, ktoré riadia medzibunkovú spoluprácu a vnútrobunkové deje, zostáva naďalej záhadou“.

Pri každom novom objave sa zistí, že bunka je omnoho usporiadanejšia a zložitejšia, než sa predpokladalo. Prečo potom toľkí ľudia stále lipnú na predstave, že život a najlepší systém prenosu informácií, aký ľudstvo pozná, je výsledkom *náhodného* evolučného procesu?

Čo sa vám zdá rozumnejšie?

Žiaden človek nebol pri tom, keď sa na zemi začal život. A nikto tiež nevidel jednu formu života vyvinúť sa na inú, napríklad, žeby sa z plaza vyvinul cicavec.⁸ Preto keď chceme vyvodiť záver o vzniku života, musíme sa oprieť o dostupné dôkazy. Ale mali by sme nechať dôkazy hovoriť samy za seba, a nenútiť ich hovoriť iba to, čo chceme počuť (čo vyhovuje našej teórii).

Mnohí ateisti sú veľmi predpojatí – na vedu sa pozerajú výhradne cez okuliare filozofického smeru materializmu, ktorý nepripúšťa inú možnosť než tú, že život sa vyvinul samočinne z hmoty. „Už sme sa upísali... materializmu,“ napísal evolucionista Richard C. Lewontin. „Nezostáva nám teda nič iné, len veriť v materializmus, lebo nemôžeme pripustiť myšlienku božského zásahu.“ Preto si materialisti vyberajú jedinou možnosť, ktorú pri svojom vyššie spomenutom predpojatí majú – evolúciu.

Ktorý názor zodpovedá všetkým dostupným faktom?

Niektorí evolucionisti veria, že zložité molekuly, z ktorých sa skladajú živé organizmy, vznikli asi takto:

1. Dôležité prvky sa *nejako* zlúčili do základných molekúl.
2. Tieto molekuly sa potom *náhodou* pospájali presne v takom poradí, aby sa vytvorila DNK, RNK či bielkoviny so schopnosťou ukladať informácie, potrebné na vykonávanie úloh nevyhnutných pre život.
3. Molekuly *nejakým spôsobom* vytvorili presne také sekvencie, aké sú potrebné na replikáciu (rozmnožovanie). Bez replikácie by nebol možný evolučný vývoj, a už vôbec nie život.

Ako však molekuly potrebné pre život vznikli a získali svoje úžasné schopnosti, ak nemali inteligentného tvorcu? Výskum zameraný na podporu evolúcie neposkytuje uspokojujúce odpovede na otázky vzniku života. Tí, ktorí popierajú zásah Stvoriteľa, vlastne pripisujú božské schopnosti nemysliacim molekulám a prírodným silám.

⁸ Biológ Ernst Mayr bol síce pevne presvedčený o evolúcii, no pripustil, že „fosílny záznam je veľmi skokovitý“, lebo nové druhy organizmov sa v ňom objavujú *naraz*.

Čo však hovoria fakty? Z dostupných dôkazov vieme, že z molekúl sa nevyvíjajú zložité formy života. Je to práve naopak. Podľa fyzikálnych zákonov totiž platí, že zložité veci, ako sú napr. stroje, domy, ale i živé bunky, sa časom rozpadajú.⁹

Bez patričnej starostlivosti (zásahu inteligentnej bytosti) veci časom chátrajú, rozpadajú sa, a nakoniec zanikajú. Odvolávať sa preto na *dlhý čas a náhodu* ako na „tvorcov“ tých zázrakov, ktoré nás obklopujú, je číry nezmysel.

No evolucionisti tvrdia, že môže nastať opak. Napríklad v knihe *Evolution for Dummies* sa píše, že evolúcia nastala preto, lebo Zem „dostáva obrovské množstvo energie zo Slnka a táto energia umožňuje, aby sa veci stali zložitejšími“.¹⁰

Na to, aby sa chaos zmenil na usporiadanosť (povedzme aby sa z tehál, dreva a kĺncov postavil dom) je naozaj potrebná energia. Musí však byť správne riadená a presne usmerňovaná (inak povedané: sú tu bezpodmienečne potrebné *informácie*), pretože nekontrolovaná energia môže iba urýchliť rozpad, tak ako slnečná energia a výčiny počasia urýchľujú chátranie budovy.¹¹ Zástancovia evolúcie nedokážu uspokojivo vysvetliť, ako mohla byť energia (bez informácií) usmerňovaná do tvorivej činnosti.

Keď sa však na život a na vesmír pozeráme ako na dielo múdreho (supereinteligentného) Stvoriteľa, ktorý je všemocný (má „hojnosť dynamickej energie“), dokážeme vysvetliť nielen to, prečo sú systémy prenosu informácií v živých organizmoch také zložité, ale tiež to, prečo sú tak presne nastavené zákony ovládajúce samotnú hmotu – od nezmerných galaxií po nepatrné atómy (Izaiáš 40,26).

Viera v Stvoriteľa je tiež v súlade so všeobecne prijímaným názorom, že vesmír mal začiatok. V 1. Mojžišovej 1,1 čítame: „Na počiatku stvoril Boh nebo a zem.“

Nové vedecké objavy vedú k tomu, že filozofické učenie materializmu je čoraz ťažšie obhájiteľné, a preto niektorí ateisti svoje názory prehodnocujú – prichádzajú k záveru, že náš úžasný vesmír a celá príroda je viditeľným dôkazom *neviditeľných vlastností a večnej moci Stvoriteľa*. (Rímskym 1,20).

S použitím viacerých zdrojov spracoval MBB

⁹ Tento rozklad je vedecky opísaný *druhým termodynamickým zákonom*, ktorý, zjednodušene povedané, hovorí, že usporiadanosť má prirodzenú tendenciu smerovať k chaosu. To isté vyplýva zo *zákona narastania entropie* (neusporiadanosti) v uzavretých systémoch, ktorý platí všeobecne (pre systémy živé i neživé). Preto odvolávanie sa niektorých na úlohu „dlhého času“ v „evolučnom procese“ je kontraproduktívne. Totiž podľa zmienych prírodných zákonov (i podľa rozumnosti každého z nás) čím je čas dlhší, tým je neusporiadanosť (chaos) väčšia – nikdy nie naopak; pravdaže, *s výnimkou zásahu inteligencie*: ak napr. inteligentný človek zasiahne do „prírodného procesu“ – ak bude udržiavať, opravovať starú budovu, táto sa nerozpadne (nepodľahne „neusporiadanosti“, „chaosu“).

¹⁰ Každý rozumný človek vidí, že tu ide o jasný logický nezmysel (a vedecký lapsus) – zamieňanie dvoch zásadne odlišných entít – informácií a energie. Na niečo (nezložité, alebo deštruktívne) naozaj stačí prítomnosť hmoty a energie, no na iné (najmä ak ide o deje zložité, sofistikované, konštruktívne) je okrem zmienych dvoch entít nutne potrebná aj *informácia*.

¹¹ Aj DNK sa môže pozmeniť. Napríklad pôsobením žiarenia či niektorých chemikálií vznikajú mutácie. No ich výsledkom nie sú nové druhy, ale rôzne poruchy (malformácie, choroby).